

Elşən Mirişli

Gəncə şəhəri,
tarixçi

X Yazı

Yeməkləri gətirib paylayanda qoca bir qurdun ulaması eşidildi. Tuman xan bütün heyvanların dilini bildiyindən bu qurdun na söylədiyini də anladı. O deyirdi: "Cox heyif ki, mən artıq qocaldım. Ovuma çata bilmərəm. Əgər çatırımsa, tuta bilmərəm, tuturımsa parçalaya bilmərəm". Qoca qurd sözünü qurtaran kimi üç cavan qurd belə cavab verdilər. "Əgər sən yaşlı və gücsüzsan身为, bizim gücümüz var. Əgər hər gənc yaşılı kömək etməzsə, onun na dayarı var. Bu gəcə duman, qarşılıq və şiddetli tufan olacaq. Bundan istifadə edib toy üçün gətirilmiş heyvanların hamısının quyuqlanın, qanınları parçalayıb sənə verəcəyik. Bunları nuş ilə yeyərsən, həmisi sənə belə kömək edəcəyik". Göl Erki xanın qoyunları qoruyan Qara Barak adlı iti onlannın yanında idi. Bu it belə cavab verdi: "Əgər padşah mənə isti yağı bir quyuq versə, sizlərdən heç birinizin bir quzuya belə əl uzadıb, yiyələnməni zə yol vermərəm".

Padşahoğlu (padşahzade) Tuman bunu eşitərək hazır yeməklərin üstündən bir quyuq götürüb itə atdı. Ətrafindakılar dedilər: "Heç it de belə quyuq atalar!" O belə cavab verdi: "Göl Erki xanın aramızda heç bir anlaşılmazlıq (inciklik) olmasın deye atdım. Həm də belə deyirlər ki, birinə sədəqə verəcəksənə əvvəl itə vermek lazımdır. İt qəmsiz olarsa, biz də qəmsiz olarıq. Bunun üçün bu quyuğu verdim". Sonra yeyib yatalılar. Gecə yarısı Tuman xan oyanıb yanındakılara dedi: "Baxın görün, bəyirdə Külek əsir ya yox? Baxış gördülər ki, ətraf qarşılıq, Külek əsir, dehşətli yaşıq yağır. Bunu Tuman xana söylədilər və Tuman xan qurdların sözünün düz olduğunu anladı. Bir qədər ayazıdıraqdan, Külek və qar dayandıqdan sonra, iti axtardılar və qoyunları da görmədilər. Tuman xan Qara Barakın sözündə durub-durmadığını bilmək istədi. Yanındaki üç yüz döyüşü Qara Barak və qoyunların haraya getdiyi öyrənmek üçün dörd bir yanı axtarmağı əmr etdi. Axtarış öyrəndilər ki, gecə qoyunlar qurdandan qorxub hürkmüş, qurdların izlədiyi Qara Barakla birləşdə, təkə bir yolu olan Ağlı adlı bir keçidə tərəf getmişdilər. Qara Barak qurdularla vuruşmuş, keçidin girəcəyini tutaraq qurdların qoyunlara hücumuna yol verməmişdi. Tuman xan bunu bilib, dərhal atını mindi və oraya getdi. Vəziyyəti görüb və bütün qurdları qırdı. Bu itin də sözündə möhkəm durduğunu özü görüb. Əmr etdi ki, qoyunları Erki xanın yanına aparsın. Erki xan Tuman xanın gəldiğini bilib onu təmtəraqla qarşılımağa çıxdı. Göl Erki xan Tuman xana dedi: "Bu qədər qoyuna görə bir şahzadənin güc sərf edib yorulmasına deyərmi? Əgər bu qoyunlar və bunlardan min dəfə artığı da qırılsayıd heç bir şey olmazdı? Bizi hamımızın senin qullarınıq və her nəyimiz varsa, senindir. Cümkən sen bizim xanımızsan". Tuman xan cavab verdi: "Əslində qoyunun sayının heç bir fərqi yoxdur. Amma ad-sanımız və bəxtimiz baxımından bunların qırılması pis olardı. Sonra camaat deyərdi ki, Tuman xanın ayağı uğurlu, düşərlər olmadı, onun şərəfinə verilən toyun qoyunları telefon oldu".

Sonra toyasına başladılar və bu toy yeddi gün yeddi gece davam etdi. Toyda hər gün doxsan qoyun və doqquz dayça kesirdilər. Bu arada Qorqud irəli çıxıb Tuman xana dedi:

"Atan vefat edərkən sən körpə uşaq olduğun üçün padşah naibinin kim olacağını aramızda götür-qoy edib, sən böyüyən qəder Göl Erki xanı seçdi. İndi artıq sən böyüdüsən və uğurla bu mövqeye çatmışsan. Göl Erki xan qocalmış və bu gündən sabaha çıxacağı belli deyil. İndi sən onu işdən ayırb uzaqlaşdırısan xalq bunu yaxşı qəbul etməz və bu da sən alicənablığınla bir siraya sığmaz, çox təəccüblü və əcəyib görürən. Ən yaxşısı budur ki, sən onun qızını alasan və o da bütün mal dövlətini və xəzinesini sənə verər. Bir müddətdən sonra o ölündə taxta hər şeyi ilə sənə qalar".

Tuman xan Göl Erki xanın qızlarını toyda kasa tutunda görmüşdür. Qızlarından birini bəyəndi və onu istədi. Bu səbəbdən toy, əyləncələr və

Əbü'l Qazide hadisələr belə şərh edilmişdir: "O vaxtlar Əfşar ilində Ayne adlı xan var idi: o, hemin qızı öz oğluna istəmişdi. Göl Erki razılaşmışdı və qızı verməli idi. Qızın Tuman'a verildiyini eşidən Ayne xan qoşun yığıb Göl Erkinin zərinə getdi. Göl Erki böyük qoşunla onun qabağına çıxdı vuruşma oldu. Göl Erki Ayne xana qalib gəldi, onun oğlunu öldürdü və Əfşar qoşununu darmadağın etdi".

Tuman xan bu yerde bir il qaldı. Onun arvadı olan Göl Erki xanın qızı ərinin o məməkətdə bi müddət daha qalacağını bilib özü oraya yola düşdü. Bu vaxt o, hamile idi və doğumu da yaxınlaşırı. Yolda bir uşaq dünyaya gətirdi. Bunu Göl Erki xana xəber verdilər və hər ikisini onun yanına göndərdilər. Göl Erki xan uşağı yanına gətirdi, toy qurdub və bu oğlanı Kayı Yavqu (Yavlı) xan adını verdi.

tamaşalar bir ay uzandı.

Bir müddət keçdən sonra Tuman xanın böyük çadırını başqa evlərin karşısına qurmuşdular. Bir gün Tuman xan taxtada oturub mürküyür-

di və bayırda keçən bir qadının sözünü eşitdi. Guya Ayne (Ine?) Xanın oğlu Uce xan deyirmiş ki, Tuman xanın aldığı Göl Erki xanın qızını daha əvvəl mən sevmişdim və alacaqdım. Amma o, araya girib qızı aldı, onun yanına gedəcəyəm, savaşib qızı geri alacağım. Tuman xan bu sözləri eşidib, özünün xəbəri yoxmuş kimi aparmağı gərek bilmədi. Yerindən qalxaraq əsgərlərinin çağırıb yiğdi və Uce xanın üzərinə getdi.

Oraya yetişdiyi zaman Ayne xan (Əfşar xanı) çıxmadi, savaşmağa Uce xan gəldi. Tuman xan onunla savaşdı, qalib gəlib iki gün, iki gecə onu paytaxtına qədər qovdu. Nəhayət, yüz səvəri ilə onun ordusunu bir dəha basdı. Uce xan tutaraq geri döndü və öz ordusuna qoşuldu. Bir müddət onlarnın ölkəsinin həndəvarında qaldı. Uce xan hüzuruna çağırıb dediyi sözləri və fikrini soruşdu. Lakin o, heç bir vəchələ bunları boynuna almırı. Onun adından deyilib Tuman xan çatan sözləri də üstündən atdı. Bu barədə heç nə danışmadı. Cavab olaraq yalnız bunu dedi: "Aramızdakı savaşın səbabı yalnız odur ki, sən bizim ölkəmizə hücum etməsən, biz də buna qarşı durmalı olmuşuq". Tuman xan onun heç bir vəchələ üzr dələmədiyiini görüb öldürməsini əmr etdi.

di. Qızını Tuman xanın yanına gəndəri və onlar bir-birinə qovuşdular.

Daha sonra Tuman xan Ayne xana üz tutub dedi: "Ata-babalarınız həmisihe ata -babalarımı il olub boyun əyiblər. Amma oğlun bize qarşı pis fikirler bəslədiyi üçün öldürüləsin! Əmr etdim. Əgər indi sən ürəkdən mənimlə danışıb, evvelki kimi itəet edərsənse, düzgünlükle vergiləri göndərsənse mən bu ölkəni sənə verirəm". Ayne xan itəet göstərib, səmimiliyini göstərdi və Tuman xan da bu vilayəti ona verdi. Böyük razılıqla onu geri yolladı, özü də paytaxtına döndü.

Uşağıñ üzünü göründə sevinc və şadlıqdan nə edəcəyini bilmədi. Bir müddət Göl Erki xanla birgə ədalətli, düzgünlükle işlər gördü.

Daha sonra oğlu Kayı Yavqu böyüyüb yetkinleşdi və bir dəfə çay keñarında bir gənc ilə oynayırdı. Yoldaşına hirslenib qamış qələm qədər nazik (Türkler tikan deyirlər) üç ucu olan bir otu götürüb onu yoldaşına vurdu və onu qələm kimi iki yere böldü. Bu otun ucları almaz kimi idi. Otu ona vuran kimi, kesici ucları uşağıñ boğazını üzdü. Hami bunu görüb dəshətə gəldi.

Tuman xan bu hadisəni bilib dedi: "Mənim oğlum kim ne deyir desin Tanrıdan qüvvət alır və ərz etdi

ki, bundan sonra onun adı Tigen Bile Er Biçken Kayı Yavqu xanı taxta oturur. "Bunun mənası bir adamın başını Tikan otu ilə üzən (bicən) deməkdir.

Bir müddət sonra Göl Erki xanla Tuman xan taxta oturduğu vaxt toy idib və Tuman xanın oğlu da orada idi. Hamının yanında o Göl Erki xana dedi: "Bu taxtda oturmaq mənim atamın atamın haqqıdır. Uzun müddətdir ki, sən buna sahib çıxmışsan. Atam böyük yənəndən sonra anamı ona verdin ki, hələ də taxta oturub hökm edəsan. İndi sən mən də böyük məsələməsin, sən isə çox qocalmışsan. İndi taxtdan enib onu yiyəsinə vermək vaxtı gəlməyib-mi? Hər bir böyük və kiçik bilir ki, bu taxt bizim haqqımızdır. Bundan bəhə taxtda oturma, aramızdakı dostluq və birlik, düşmənliyə və anlaşmazlığıq cəvrilməsin".

Göl Erki xan bu sözleri eşidib bir müddət dardu, sonra dedi: "Mən bu

lar, haqq-ədalətdən dönməsinlər. Nəcə ki, biz etmişik".

Sözünü bitirdikdən sonra zəratatla nəvəsi Kayı Yavquya dedi: "Ey mənim qızımın oğlu! Axırda mənimlə düşmən oldun. Gəl, sevincə taxta otur!". Bu vaxt uşağıñ doqquz yaşı vardi. Cavabında dedi: "Mənim bu barədə atamlı sözüm və məsləhətim var. Sabah bizim gürümüzdür və nə edəcəyimizi bilirik, sənən sözünə ehtiyacımız yoxdur".

Toya gələnlər getməye hazırlaşarken, atları yəhərleyərkən gecə oğul atası ilə məsləhətəşib ona bələ dedi: "Atası sağ ikən oğlun taxta oturması doğru deyil. Sən bir toy qurub taxta otur. Mən isə yalnız sən qocalanınan taxta oturaram". Atası onun sözünü bəyəndi və qəbul etdi. Həmin gecə atasının vaxtında iş başında olan bəyəlli (ümərə), məmurları və amillərin çağırılması və hamının yığılması üçün elçilər göndərdilər. Hami yığıldanda toy başladılar. Bu toy elə gözəl qurulmuşdu ki, bundan iрeli heç kim beləsini görməmişdi. Toy düz on üç gün çekdi. Tuman xan ilk gündən taxta otur-

Cami ət-təvarixin Oğuznaməsi

du. Yüz gün keçdikdən sonra öz arzusu ilə taxtdan düşdü və oğlu Tikən Bile Er Biçken Kayı Yavqu xanı taxta oturdu. Bu xan doxsan il padşahlıq etdi. Çox qorxmaz, leyqətli, namuslu bir adam idi, bütün ölkələri yasanın hökmünə tabe etdi və dünyadan hər yerindən ona vergiler göndərirdilər. Doxsan il padşahlıq etdikdən sonra öldü. Dəfnəndən və yasdan sonra bəyəlli (ümərə) və yaxınları toy qurub oğlu Uladmur Yavqu xanı taxta oturdular. Onun Qara Alp adlı bir kiçik qardaşı var idi və qardaşından daha çox sevilib-sayılırdı.

Oğuz dövlətində dövlət təşkilatı

Oğuz dövlətində ilə azı üç dəfə dövlət tərəfindən toy (məclis) tutular. Oğuzların yabqular tərəfindən başçılıq edilən dövlətləri vardi. Oğuzların Cami ət-təvarixin Oğuznaməsində verilmiş efsanəvi tarixində bu yabquların bir çoxlarının adı verilmişdir. Yabquların bize məlum olan aşağıdakı memurları vardi: səbəsi, yəni ordu komandanı. Səbəsinin bir nəfər, yoxsa bir neçə nəfər olduğu bilinmir. Səlcuqlar bu vəzifəni və bu sözü Anadolu, Azərbaycan və İranaya gətirdilər. Səlcuq dövründə səbəsi ünvanı bölgelərin hərbi valilərinə verilirdi. Yabquların digər yüksək məmuru Külərkin idi. Külərkin yabqunun naiibi və ya vəkili deməkdir.

Oğuz yabqı dövlətində taxan və yinal ünvanları daşıyan şəxslər deyərdi. Lakin bunların sadəcə olaraq əsilzadə titulları, yoxsa məmər ünvanları kimi işləndi bilinmir.

Yabqullan möhür və fərmanlanan tuğra deyilir. Oğuzlar bu sözü İran, Azərbaycan və Anadoluya da gətirdilər. Oğuzlar işlərini məclislər quraraq məsləhət (gənəşmə) yolu ilə həll edirdilər. Oğuz səbəsi Ətrək taxan, Yinal kimi Oğuz başçılarının yabqı çağıraraq xəlifenin nümayəndə heyətinə qarşı necə davrandıq barədə onlarla məsləhətəşmişdi. Yabqullanın divanları fəaliyət göstəridi. Orduda ovçubaşı, əmər-axur kimi məmurları, çavuşları (təşrifat məmurları), bəkçilərin (mühafizlər) olduğu şübhəsizdir. Oğuz boyallanna aid bütün siyahı Rəşidəddin tərəfindən verilmişdir. Bu siyahılann əhəmiyyəti ondadır ki, onlar olmasayı, Oğuz boyallanna aid siyahı düzəltmək bizim üçün çox müşkil, hətta qeyri-mümkün olacaqdır. Kaşgarının siyahısında yalnız məmlük dövrü salnaməçilərinən istifadə etmişdir.

(ardı var)